

בס"ד

זמן המולד: ליל חמישי 10:22 ו4 חלקים ר"ח תמוז יום חמישי ויום שישי
לע"נ אמי מורתי מרת רייזל פייגא בת ר מנחם ע"ה!

הולקת-נרות

י-ם-----7:10
ב"ב-----7:28

צאת שבת

י-ם-----8:30
ב"ב-----8:33
ר"ת-----9:02

— פניני משה —

דברי תורה לפרשת שלח

א "שִׁלּוּז לָךְ אֲנִישִׁים" מבאר רש"י למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים לפי שלקתה על עסקי דיבה שדברה באחיה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר. מה מוסר יכלו המרגלים ליקח ממרים, והלא מרים דיברה במשה רבינו ואילו המרגלים לא דברו אלא בארץ כנען שאינה אלא אדמה? אדרבה, הרי אמר רש"י בסוף פרשת יתרו על הפסוק "אשר לא תגלה ערותך עליו? והלא דברים קל וחומר, ומה עצים ואבנים אמרה תורה שלא יבזו אותם קל וחומר אדם שנברא בצלם יוצרו על אחת כמה וכמה" אבל אין ללמוד את הקל מן החומר, על עצים ואבנים ממה רבינו? ברם הרי העידה תורה על משה רבינו: והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה" שהיה נחשב בעיני עצמו כעצים ואבנים ולא היה העלבון איכפת לו כלל. לפיכך נאמר שם: "וישמע ה'" ד' שמע ואילו משה עצמו לא הטה אוזן ולא נתן דעתו על כך. מאדם fzv היו צריכים לקחת מוסר שאסור לדבר על עצים ואבנים. על כן אומר רש"י "שלח לך לדעתך, אני איני מצוה אותך אם תרצה שלח" - לפי דעתך שאפס אתה בעיניך, יכול אתה לשלוח, כי יתכן שיקחו מוסר שלא להוציא דיבה על הארץ, ברם, לפי גדולתך האמיתית אמנם אין ללמוד ממך שאסור לדבר אפילו על עצים ואבנים ולא היית צריך לשלוח... {הבאר בשם הגה"ק מאסטרובצה ז"ל}

ב "שִׁלּוּז לָךְ אֲנִישִׁים" על הכתוב "לך לך" שנאמר אצל אברהם אבינו דרשו חכמינו "להנאתך ולטובתך" בדומה לזה אפשר לפרש גם "שלח לך" שהרי נגזר על משה רבינו שלא יכנס לארץ ישראל, ואם כן אודות למרגלים אשר הוציאו את דיבת הארץ ועיכבו את כניסת ישראל לארץ ארבעים שנה, צמחה טובה למשה שניתן לו לחיות עוד ארבעים שנה. {תפארת יהונתן}

ג "וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן" מבאר רש"י מהו וילכו ויבאו להקיש הליכתן לביאתן, מה ביאתן בעצה רעה אף הליכתן בעצה רעה, אם כן קשה, והלא לעיל אמר רש"י: ואותה שעה כשרים היו? ברם אמרו חכמינו: מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, מחשבה רעה אין הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ואלא מה אני מקיים: הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם - מחשבה שעושה פרי הקדוש ברוך מצרפה למעשה {קידושין מ'} לפי זה יוצא, שבשעה ששלח משה רבינו את המרגלים, אף כי הליכתם היתה מלכתחילה בעצה רעה, הרי עדיין לא צורפה המחשבה הרעה אל המעשה ועל כן כשרים היו באותה שעה: אבל עכשיו לאחר שכבר הוציאו לפועל את מחשבתם הרעה, היינו: מחשבה שעשתה פרי, הרי כבר צורפה המחשבה אל המעשה - "להקיש הליכתן לביאתן"

ד "וַתָּבֵן זֶלְבָב וְרַעִי" סופי תיבות "שבת", שבשבת אוכלים דברים מתוקים. {אבי מורי שליט"א}

ה "רַאשִׁית עֵרִיסְתֶּכֶם זֹלָה תְּרִימוּ. לבל יאמר אדם: בימי נעורי אראה קצת חיים – "שמח בחור בילדותך" - ולעת זקנתי אהפוך לירא שמים – אמרה תורה: "ראשית עריסותיכם "תרימו תרומה לד'" עוד בראשית חייכם, בימי נעוריכם, חובה עליכם לקדש את חייכם בימי נעוריכם, חובה עליכם לקדש את חייכם ולהרימם אל דרכי הבורא" {עבודת ישראל}

ג'ט שבת, שבת שלום

י'ד'כט

משה יוסף סערן